

Отже, на нашу думку, чинне законодавство України має нагальну потребу в уніфікації поняття «контролюючий орган», яке б узагальнювало основні його ознаки та сфери діяльності. Також, вважається за доцільним визначення у підзаконному нормативному акті Кабінету Міністрів України вичерпного кола органів державної влади, що відносяться до контролюючих.

Такий підхід дасть можливість, по-перше, встановити чіткі межі реалізації компетенції державних органів та попередити зловживання наданими їм повноваженнями, а, по-друге, запобігти несумлінним суб'єктам господарювання перешкоджанню діяльності контролюючих органів, використовуючи недосконалість діючого законодавства.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 13-14, № 15-16, № 17. – Ст. 112.
2. Закон України «Про державний бюджет на 2014 рік» від 16.01.2014 № 719-18 // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 9. – Ст. 93.
3. Закон України «Про внесення змін та визначення такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України» від 28.12.2014 № 76-19 // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 6. – Ст. 40.
4. Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 05.04.2007 № 877-16 // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 29. – Ст. 389.
5. Воронова Л.К., Кучерявенко Н.П. Финансовое право: Учебное пособие для студентов юридических вузов и факультетов. – Харьков: Легас, 2003. – 360 с.
6. Бортняк В.А. Щодо поняття системи органів, які контролюють справляння податків і зборів // Право України. – 2007. – № 10. – С. 67-69.

Ковтун Л.Ю., Нечипорук І.В.

курсанти,

Науковий керівник: Бабич В.Л.

старший викладач,

Національний університет державної податкової служби України

ПРАВОВА ОСНОВА ЗАХИСТУ У РАЗІ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ В РОЗМІРІ, НИЖЧОМУ ВІД УСТАНОВЛЕНОГО ЗАКОНОМ МІНІМУМУ

Згідно зі ст. 43 Конституції України [1] кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Закріплюючи це право,

Конституція одночасно проголосила й право на винагороду за працю, на своєчасне її отримання та захист цього права законом. Утім на сьогодні в Україні досить частими є випадки, коли заробітна плата виплачується несвоєчасно або в розмірах, нижчих від установленого законом розміру мінімальної заробітної плати.

Мінімальні заробітні плати повинні виплачуватися всім категоріям працівників, це передбачено на законодавчому рівні, звертаючись до представників підприємств, адже працівник та його право на гідну оплату праці мають бути захищеними.

В Україні регулюється мінімальна зарплата ст. 95 Кодексу законів про працю України та ст. 3 Закону України «Про оплату праці». Відповідно до цих статей, мінімальна заробітна плата – це законодавчо встановлений розмір заробітної плати за просту, не кваліфіковану працю, нижче якого не може провадитися оплата за виконану працівником місячну, а також погодинну норму праці. Вона є державною соціальною гарантією, обов'язковою на всій території України для підприємств, установ, організацій усіх форм власності і господарювання та фізичних осіб, які використовують працю найманих працівників [2].

Розмір мінімальної заробітної плати встановлюється Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України, як правило, один раз на рік у Законі про Державний бюджет України з урахуванням пропозицій, вироблених шляхом переговорів представників професійних спілок, власників або уповноважених ними органів, що об'єдналися для ведення колективних переговорів та укладення генеральної угоди (ст. 10 Закону про оплату праці).

Окружний адміністративний суд Києва 17 вересня зобов'язав Кабмін переглянути розмір прожиткового мінімуму і встановити його на такому рівні, який буде відповідати вимогам ст. 48 Конституції України і закону «Про прожитковий мінімум» [3].

Про це пише «Дзеркало тижня» з посиланням на Станіслава Батрина – правозахисника, керівника проекту «Відкритий Суд», який виступив ініціатором позову до Кабінету міністрів про незаконність дій уряду, це сприяло щоб у 2015 році мінімальна заробітна плата збільшилася з 1 218 грн. до 1378 грн. та для осіб, які втратили працездатність (мінімальна пенсія) – 1074 грн [4].

До мінімальної заробітної плати не включаються доплати, надбавки, заохочувальні та компенсаційні виплати. Розмір мінімальної заробітної плати встановлюється і переглядається відповідно до статей 9 і 10 Закону України «Про оплату праці» та не може бути нижчим від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Але бувають такі випадки. коли заробітна плата нижче мінімальної – це відбувається тоді коли використання праці найманих осіб без

належного оформлення трудових відносин та виплати роботодавцями доходів у вигляді зарплати без сплати податків до бюджету.

На сьогоднішній день заробітна плата не є значною сумою, як відомо роботодавці не сплачують навіть і мінімальну заробітну плату своїм працівникам, але працівники з цим нічого зробити не можуть. Звичайно вони би могли звернутись до державних органів для вирішення цієї проблеми, але чи вони звернуть на це увагу, приймуть якісь дії, це спочатку вказує про безвідповідальність державних органів.

Контроль над дотриманням законодавства про оплату праці здійснюють:

- Міністерство праці України та його органи;
- фінансові органи;
- органи Державної податкової інспекції;
- професійні спілки та інші органи (організації), що представляють інтереси найманих працівників.

Вищий нагляд за дотриманням законодавства про оплату праці здійснює Генеральний прокурор України і підпорядковані йому прокурори.

Органів які здійснюють контроль про оплату праці достатньо, відтак активного контролю не має, тому що тут в пріоритеті виходить корупція.

Контролюючі органи повинні забезпечувати своєчасні і повні виплати заробітної плати працівникам, сприяння правильному веденню видачі заробітної плати, забезпечення дотримання чинного законодавства та нормативних актів, виявлення і припинення правопорушень у сфері оподаткування.

На нашу думку така проблема як виплати заробітної плати в розмірі, нижчому від установленого законом мінімуму є досить негативним явищем в нашій державі, і до неї необхідно віднестися відповідально. За цими проблемами немає належної відповідальності, на нашу думку потрібно кожного місяця проводити перевірки контролюючими органами без попередження платника податків.

Тому, завдяки стабільним перевіркам відповідальність роботодавців до належної виплати зарплати здійсниться, а якщо ні то посадові особи підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та громадяни – суб'єкти підприємницької діяльності, що використовують найману працю, за порушення встановлених термінів виплати заробітної плати або її виплату в неповному обсязі, а також за порушення інших вимог законодавства про працю, відповідно до частини 1 статті 41 Кодекс України про адміністративні правопорушення притягаються до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу в розмірі від 30 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (тобто від 510 до 1 700 грн).

Отже, підсумовуючи вище зазначене, слід акцентувати свою увагу на тому що мінімальна заробітна плата – це офіційно встановлений державою розмір заробітної плати, нижче якого не можуть проводитися оплати місячної, погодинної норми праці. Тому кожен, права якого порушуються з приводу заробітної плати в розмірі, нижчому від установленого законом мінімуму повинен знати заходи правового захисту та вміти їх застосувати.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : прийнята Верхов. Радою України 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Відом. Верхов. Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Канарьова Н. Оплата праці. Мінімальна заробітна плата як державна соціальна гарантія. [Електронний ресурс] / Наталія КАНАРЬОВА. – Режим доступу до ресурсу: <https://gorodenko.wordpress.com/2012/03/08/page/6/>
3. Суд визнав незаконним «жебрацький» прожитковий мінімум і зобов'язав Кабмін переглянути його [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://dt.ua/ECONOMICS/sud-viznav-nezakonnim-zhebrackiy-prozhitkoviy-minimum-i-zobov-yazav-kabmin-pereglyanuti-yogo-185075_.html
4. Батрина С. Розмір прожиткового мінімуму «Дзеркало тижня. Україна» – 2015. – № 13.

Сергієнко О.В.

аспірант,

*Національна академія державного управління
при Президентіві України*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ЩОДО НАГЛЯДУ ТА КОНТРОЛЮ У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Зближення України та Європейського союзу вимагає від нашої держави проведення широкомасштабної роботи з узгодження правових норм регулювання суспільних відносин відповідно до норм країн Західної Європи. Без цього неможливо здійснити інтеграції відповідних сфер суспільного життя обох суб'єктів майбутньої асоціації.

Наприкінці 90-х років ХХ століття в Україні відповідно до Директив Європейського союзу розпочато синхронізацію нормативної бази у галузі містобудування щодо її підсистем проектування та будівництва. Проте в галузі архітектурно-будівельного контролю такого не спостерігається до сьогодні.